

Як далі жити

Михайло Білецький

До Лиса доля занесла
Осла.
Невдаха ледь переступив поріг,
Звалився з ніг.
— Чому, соколику, розкис? —
Питає Лис.
А той йому:
— Порадь-но, що робити,
Як далі жити?
Ухвалу винесли — мене з посади зняти
За те, що критики не хочу поважати. —
Він вигукнув, б'ючи себе у груди:
— Ще той не народивсь, хто вчити мене буде!
А Лис йому:
— Овва,
Вухата голова.
В усьому бачу
Твою ослячу вдачу.
Бажаєш без турботи керувати,
Навчися помилки, колего, визнавати!
Ось я, наприклад, критику люблю,
Помилку визнаю раніше, як зроблю.
І скільки б я не помилявсь,
Хоч сто разів,
Хоч триста,
Покаюся —
І знову совість чиста!—
...Лис і Осел не однієї вдачі,
Та хто в них риси спільної не бачить?!